

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Tomasz Żuchowski
Protokolant:	St. sekr.sądowy Beata Ewald

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Piotra Chmielewskiego

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2019 r.

sprawy: skazanego D. F. urodz. (...) w T.

syna M. i E. z d. G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. w sprawie **II K 112/19** Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 12 kwietnia 2019 r. za przestępstwo popełnione w dniu 22 grudnia 2018 r. z art. 278 § 1 i 3 kk na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem zatrzymania od dnia 22 grudnia 2018 r. godz.18:00 do dnia 23 grudnia 2018 r. godz.11:05;

2. w sprawie **II K 128/19** Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 12 kwietnia 2019 r. za przestępstwo popełnione w dniu 4 listopada 2018 r. z art. 278 § 1 i 3 kk i art. 12 § 1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania od dnia 4 listopada 2018 r. godz.15:20 do dnia 4 listopada 2018 r. godz.18:00, którą zakończył odbywać w dniu 17 października 2019 r.

3. w sprawie **VIII K 1728/18** Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 5 lutego 2019 r. za przestępstwa z art. 280 § 1 kk popełnione w dniu 23 września 2018 r. i w dniu 17 października 2018 r. w warunkach ciągu przestępstw na karę 4 lat pozbawienia wolności

Orzeka:

I. na podstawie art. 569 § 1 kpk, art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych w stosunku do skazanego **D. F.** na mocy wyroków Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawach **II K 112/19** i **VIII K 1728/18** orzeka karę łączną 4 (czterech) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I wyroku łącznego zalicza okres odbywanej kary pozbawienia wolności w sprawie **II K 112/19** Sądu Rejonowego w Toruniu od 17 października 2019 r. godz. 00:05 oraz okres zatrzymania w tej sprawie od dnia 22 grudnia 2018 r. godz.18:00 do dnia 23 grudnia 2018 r. godz.11:05;

III. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie wydanie wyroku łącznego dotyczącego sprawy **II K 128/19** Sądu Rejonowego w Toruniu;

IV. w pozostałym zakresie wyroki podlegające połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. R. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł plus VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego;

VI. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

II K 1160/19

UZASADNIENIE

Dyrektor Zakładu Karnego we W. zwrócił się o wydanie wyroku łącznego dotyczącego skazanego D. F. .

(dowód : pismo k. 1 akt)

Sąd z urzędu na podstawie karty karnej ustalił, iż skazany D. F. był trzykrotnie karany sędownie.

(dowód: karta karna k. 7 akt)

Na mocy wyroku w sprawie II K 112/19 Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 12 kwietnia 2019 r. D. F. został skazany za przestępstwo popełnione w dniu 22 grudnia 2018 r. z art. 278 § 1 i 3 kk na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem zatrzymania od dnia 22 grudnia 2018 r. godz.18:00 do dnia 23 grudnia 2018 r. godz.11:05;

(dowód: wyrok w sprawie II K 112/19 k. 76 tych akt)

D. F. był także skazany w sprawie II K 128/19 Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 12 kwietnia 2019 r. za przestępstwo popełnione w dniu 4 listopada 2018 r. z art. 278 § 1 i 3 kk i art. 12 § 1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania od dnia 4 listopada 2018 r. godz.15:20 do dnia 4 listopada 2018 r. godz.18:00, którą zakończył odbywać w dniu 17 października 2019 r.

(dowód: wyrok w sprawie II K 128/19 k. 86 tych akt)

Wreszcie w sprawie VIII K 1728/18 Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 5 lutego 2019 r. został skazany za przestępstwa z art. 280 § 1 kk popełnione w dniu 23 września 2018 r. i w dniu 17 października 2018 r. w warunkach ciągu przestępstw na karę 4 lat pozbawienia wolności.

(dowód: wyrok w sprawie VIII K 1728/18 k. 320-321,368 tych akt)

Z informacji administracji Aresztu Śledczego w B. wynika, iż skazany zachowuje się poprawnie. Nie był nagradzany lub karany dyscyplinarnie. Obecnie odbywa karę pozbawienia wolności do dnia 28 grudnia 2023 r.

(dowód : opinia k. 16 akt)

Na wstępie należy wskazać, iż w myśl art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r (Dz. U. z 2015 r., poz.396) o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy o karze łącznej, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tj. 1 lipca 2015 r., chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia tej ustawy. We wszystkich wskazanych powyżej sprawach do popełnienia przestępstw i tym samym automatycznie do uprawomocnienia się orzeczeń doszło po 1 lipca 2015 r. Wynika z tego, iż istniały podstawy jedynie do analizy możliwości wydania wyroku łącznego na podstawie przepisów kodeksu karnego dotyczącego kary łącznej obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r.

W związku z powyższym, Sąd mógł dokonać analizy w kontekście możliwości orzeczenia kary łącznej jedynie odnośnie orzeczeń wydanych w sprawach : Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawach II K 112/19 i VIII K 1728/18 Sądu Rejonowego w Toruniu albowiem w sprawie II K 128/19 Sądu Rejonowego w Toruniu doszło do odbycia w całości

kary pozbawienia wolności w dniu 17 października 2019 r. Zgodnie bowiem z art. 85 § 2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są kary lub kary łączne podlegające wykonaniu.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk obowiązującego od 1 lipca 2015 r. Sąd wymierza karę łączną od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Sąd wymierzając karę łączną, kieruje się dyrektywami prewencji generalnej i indywidualnej określonymi w art. 85a kk. Nie można jednak tracić z pola widzenia innych dyrektyw wymiaru kary, które będąc pomocnicze i uzupełniające względem wzmiankowanych, w określonych sytuacjach również znajdują zastosowanie w przypadku orzekania kary łącznej, tj. dyrektyw wynikających z art. 54 kk oraz w pewnym zakresie dyrektyw orzeczniczych dotyczących związków podmiotowo-przedmiotowych między zbiegającymi się przestępstwami. Wniosek taki wypływa z treści art. 85a kk, w którym stwierdzono, że sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze co pozwala twierdzić o konieczności uwzględnienia innych jeszcze dyrektyw. Kara łączna powinna być postrzegana jako swoiste podsumowanie działalności przestępczej sprawcy tym samym jej surowość powinna wzrastać wraz z liczbą popełnionych przez sprawcę przestępstw. Stanowi to wyraz potępienia w stosunku do postępowania sprawcy, jak również podkreśli nieopłacalność przestępczej działalności (zob. M. Szewczyk, Glosa do uchw. SN z 20.1.2005 r., I KZP 30/04, OSP 2005, Nr 9, poz. 102; zob. także wyr. SA w Warszawie z 12.7.2000 r., II AKA 171/00, OSA 2001, Nr 2, poz. 5; wyr. SA w Łodzi z 20.9.2001 r., II AKA 154/01, KZS 2002, Nr 12, poz. 70). Z drugiej strony, orzeczona kara łączna powinna być niezbędna dla osiągnięcia celów indywidualnego oddziaływania, co w przypadkach wielości przestępstw oznaczać może ograniczenie zasady kumulacji i odwołanie się do zasady absorpcji (częściowej). Powyższe uwagi zdają się przekonywać o trafności regulacji art. 85a kk, w której podkreślono podstawowe role przy wymierzaniu kary łącznej dyrektyw prewencji indywidualnej i generalnej. W konkretnej sprawie sąd powinien zatem rozważyć celowość absorbowania albo kumulowania orzeczonych uprzednio względem skazanego kar, bacząc na konieczność realizowania celów w zakresie społecznego, jak i indywidualnego jej oddziaływania. Kara łączna, analogicznie jak kara jednostkowa, powinna być słuszna i sprawiedliwa, uwzględniając w odpowiedniej proporcji wskazane wyżej dyrektywy.

W realiach sprawy Sąd mógł wymierzyć skazanemu karę od 4 lat pozbawienia wolności do 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Przy orzekaniu kary łącznej dopuszczalne jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji. Zastosowanie każdej z tych zasad jest jednak rozwiązaniem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo. W ocenie Sądu nie zachodził pomiędzy poszczególnymi przypisanymi czynami tak bliski związek, który pozwalałby na zastosowanie zasady absorpcji. D. F. został skazany za przestępstwa o różnej kwalifikacji prawnej popełnione w odstępie dwóch miesięcy.

Wydając wyrok łączny należy także uwzględnić w zakresie wymiaru kary te wszystkie okoliczności, które zaistniały także po wydaniu wyroków mogące świadczyć o przebiegu procesu resocjalizacji. Z aktualnej informacji administracji Aresztu Śledczego w B. wynika, iż zachowanie skazanego w czasie odbywania kary jest oceniane jako przeciętne. Z tych powodów Sąd uznał, iż orzeczony wymiar kary łącznej 4 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności w odpowiedni sposób kształtują karę łączną. W związku z powyższym rozstrzygnięciem konieczne było w oparciu o art. 572 kpk umorzenie postępowania w zakresie orzeczenia kary łącznej, a tym samym wyroku łącznego w sprawie II K 128/19 Sądu Rejonowego w Toruniu.

O kosztach obrony z urzędu udzielonej skazanemu przez adw. A. R. orzeczono na podstawie § 17 ust 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez adwokata (Dz. U. z 2019 r. poz.18)

O kosztach orzeczono w myśl art. 624 § 1 kpk.